

Sukcesja apostolska

od świętego Tadeusza (Addaja), apostoła z grona Siedemdziesięciu, do czasów obecnych

w linii

Jego Ekscelencji*

Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡

Biskup dla Narodów, z apostolskiego posłannictwa

1. Święty Tadeusz (Addaj), apostoł z grona Siedemdziesięciu KP

posłany przez Chrystusa wśród Siedemdziesięciu około 30 r. n.e. (Łk 10,1)

Ta linia sukcesji apostolskiej rozciąga się od apostoła Tadeusza (Addaja), około 30 r. n.e., do dnia dzisiejszego – łącznie 1 996 lat, licząc do 2026 r.

Sukcesja od świętego Tadeusza (Addaja) do Shimuna XVIII Rubila, katolikosa-patriarchy Wschodu, opiera się na liście katolikosów-patriarchów prowadzonej przez Asyryjski Kościół Wschodu: tej samej liście, według której Kościół Wschodu wywodzi własną sukcesję apostolską od świętego Tadeusza (Addaja) i świętego Tomasza Apostoła.

Święty Tadeusz (Addaj) jest czczony jako apostoł z grona Siedemdziesięciu przez Kościoły Wschodu: przez Kościół prawosławny, który obchodzi jego święto 21 sierpnia i zalicza go do Siedemdziesięciu apostołów czczonych wspólnie 4 stycznia; oraz przez Asyryjski Kościół Wschodu, Kościół chaldejski i Syryjski Kościół Prawosławny, które czczą go jako apostoła Edessy. Historyk Euzebiusz około 325 r. n.e. zapisał, że święty Tomasz posłał do Edessy „Tadeusza, apostoła, jednego z Siedemdziesięciu".

Konsekracje na urząd biskupa przekazywane były kolejno, jeden drugiemu, przez Kościoły wymienione poniżej.

Niektórzy biskupi w tej linii są czczeni także jako święci. Znaki przy ich imionach dotyczą wyłącznie świętości życia. Nie mają one wpływu na ważność żadnej konsekracji: każdy

wymieniony biskup zajmuje swoje miejsce w sukcesji na równi z innymi, niezależnie od tego, czy jest czczony jako święty.

Św. Święty: ten, kogo Kościół publicznie czci jako tego, kto prowadził życie heroicznej świętości i teraz przebywa z Bogiem, i czyją pamięć zachowuje w swoim kalendarzu. W Kościele pierwszych wieków świętych uznawano przez aklamację wiernych i ich biskupów; później przez formalną kanonizację w Kościele rzymskokatolickim i gloryfikację w Kościele prawosławnym.

Bł. Błogosławiony: w Kościele rzymskokatolickim ten, kto został beatyfikowany; jest to formalny etap poprzedzający kanonizację jako świętego.

K Czczony jako święty lub błogosławiony przez Kościół rzymskokatolicki.

K P Czczony jako święty zarówno przez Kościół rzymskokatolicki, jak i przez Kościół prawosławny.

Czerwony Męczennik: ten, kto oddał życie za wiarę.

Kościoły nie zawsze są zgodne co do tego, kto jest świętym. Jeden może czcić osobę, której inny nie czci, a znaki wskazują, który Kościół czci każdą z nich.

Seleucja-Ktezyfon

Kościół Wschodu, założony przez świętego Tadeusza (Addaja), apostoła z grona Siedemdziesięciu, którego święty Tomasz posłał do Edessy, oraz przez jego uczniów, świętych Aggaja i Mariego. Katolikosi-patriarchowie Wschodu, których stolica znajdowała się w Seleucji-Ktezyfonie, a później w Bagdadzie, od świętego Aggaja do Shemona VII Ishoyahba.

2. Aggai ..... około 66 r.
3. Święty Mari [K] ..... około 81 r.
4. Abris ..... około 121 r.
5. Abraham I ..... około 159 r.
6. Yaqob I ..... około 190 r.
7. Ahadabui ..... około 204 r.
8. Shahlufa ..... około 220 r.
9. Papa bar Aggai ..... około 280 r.
10. Święty Shemon bar Sabbae [K P] *Męczennik* 329
11. Święty Shahdost [K P] *Męczennik* 341
12. Święty Barba'shmin [K P] *Męczennik* 343
13. Tomarsa 363
14. Qayyoma 377
15. Izaak 399
16. Ahha 410
17. Yahballaha I 415
18. Maana 420
19. Farbokht 421
20. Dadisho 421
21. Babowai 457
22. Akacjusz 485
23. Babai 497
24. Shila 503
25. Elizeusz 524
26. Paweł 539
27. Aba I 540
28. Józef 552
29. Ezechiel 570

30. Ishoyahb I ... 582
31. Sabrisho I ... 596
32. Grzegorz ... 605
33. Ishoyahb II ... 628
34. Maremmeh ... 646
35. Ishoyahb III ... 649
36. Giwargis I ... 661
37. Yohannan I ... 680
38. Hnanisho I ... 686
39. Sliba-zkha ... 714
40. Pethion ... 731
41. Aba II ... 741
42. Yaqob II ... 754
43. Hnanisho II ... 775
44. Tymoteusz I ... 780
45. Isho bar Nun ... 823
46. Giwargis II ... 828
47. Sabrisho II ... 831
48. Abraham II ... 837
49. Teodozjusz ... 853
50. Sargis ... 860
51. Enosh ... 877
52. Yohannan II ... 884
53. Yohannan III ... 893
54. Yohannan IV ... 900
55. Abraham III ... 906
56. Emanuel I ... 937
57. Izrael ... 961
58. Abdisho I ... 963
59. Mari II ... 987
60. Yohannan V ... 1000
61. Yohannan VI ... 1012
62. Ishoyahb IV ... 1020
63. Eliya I ... 1028
64. Yohannan VII ... 1049
65. Sabrisho III ... 1064
66. Abdisho II ... 1074
67. Makkikha I ... 1092
68. Eliya II ... 1111
69. Bar Sawma ... 1134
70. Abdisho III ... 1139
71. Ishoyahb V ... 1149
72. Eliya III ... 1176
73. Yahballaha II ... 1190
74. Sabrisho IV ... 1222
75. Sabrisho V ... 1226
76. Makkikha II ... 1257
77. Denha I ... 1265
78. Yahballaha III ... 1281
79. Tymoteusz II ... 1318
80. Denha II ... 1336
81. Shemon II ... około 1385 r.
82. Eliya IV ... około 1405 r.
83. Shemon III ... około 1425 r.
84. Shemon IV ... około 1437 r.
85. Shemon V ... 1497
86. Eliya V ... 1502
87. Shemon VI ... 1504
88. Shemon VII Ishoyahb ... 1539

Linia Shimun

Od 1553 r. katolikosi-patriarchowie z linii Shimun, których Kościół Wschodu uznaje za następców świętych Addaja i Mariego, aż do Shimuna XVIII Rubila.

89. Shimun VIII Yohannan Sulaqa ... 1553
90. Abdisho IV Maron ... 1555
91. Yahballaha IV ... 1577
92. Shimun IX Dinkha ... 1580

93. Shimun X Eliya 1600
94. Shimun XI Eshuyow 1638
95. Shimun XII Yoalaha 1656
96. Shimun XIII Dinkha 1662
97. Shimun XIV Shlemon 1700
98. Shimun XV Maqdassi Mikhail 1740
99. Shimun XVI Yohannan 1780
100. Shimun XVII Abraham 1820
101. Shimun XVIII Rubil 1861

Indie

Od Mar Abdisho, konsekrowanego przez patriarchę Shimuna XVIII w 1862 r. na metropolitę Indii – każdy biskup konsekrowany przez tego, który został wymieniony przed nim.

102. Anthony Thondanatt (Mar Abdisho) ... 1862
103. Luis Mariano Soares (Mar Basilius) 1899

Anglia

Od Mar Jacobusa, konsekrowanego w 1902 r. na biskupa Mercji – każdy biskup konsekrowany przez poprzedniego na liście.

104. Ulric Vernon Herford (Mar Jacobus) ... 1902
105. William Stanley McBean Knight (Mar Paulus) ... 1925
106. Hedley Coward Bartlett 1931
107. Hugh George de Willmott Newman (Mar Georgius) ... 1945
108. Richard Kenneth Hurgon 1946

Szwecja i Ameryka

Od Bertila Perssona ze Szwecji do biskupa, który przekazał tę sukcesję do dnia dzisiejszego.

109. Nils Bertil Alexander Persson 1985
110. Samuel Guido, Jr. 2004

111.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Wspólna sukcesja z katolikosem-patriarchą Wschodu

Obecny katolikos-patriarcha Asyryjskiego Kościoła Wschodu, Mar Awa III, oraz biskup Byers dzielą sukcesję katolikosów-patriarchów Wschodu, według listy prowadzonej przez ten Kościół, od świętego Tadeusza (Addaja) aż do Mar Shimuna XVIII Rubila (katolikosa-patriarchy w latach 1861–1903), który w 1862 r. konsekrował Mar Abdisho (Anthony'ego Thondanatta) w linii biskupa Byersa.

Święcenia

Święcenia kapłańskie
17 sierpnia 2008 r., przez nałożenie rąk, w St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pensylwania.

Sakra biskupia (święcenia biskupie)
20 kwietnia 2013 r., przez nałożenie rąk podczas sprawowania Najświętszej Eucharystii, w St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, która zebrała się tego dnia w American Legion Post 16, Slatington, Pensylwania.

Główny konsekrator
Jego Ekscelencja Samuel Guido, Jr.

Współkonsekratorzy
Biskup Bradley A. Varvil
Biskup Michael Byus
Biskup James Thompson
Świadectwa święceń kapłańskich i sakry biskupiej wraz z fotografiami z sakry przedstawiono na stronie O biskupie.

Posługa

Sakra biskupia (święcenia biskupie) 20 kwietnia 2013 r. w Lutheran Orthodox Church, Inc., w którym następnie posługiwał jako arcybiskup diecezji Western North Carolina. Biskup Byers nie jest już związany z tą wspólnotą.

Doktor teologii (*honoris causa*), nadany przez Lutheran Orthodox Church, Inc., 20 kwietnia 2013 r.

Ikona św. Tadeusza, apostoła Edessy, enkaustyka na desce, X wiek, z tryptyku króla Abgara, klasztor św. Katarzyny, góra Synaj. Obraz za pośrednictwem Wikimedia Commons, domena publiczna; przycięto i pomniejszono względem oryginału.